

Aceasta este foarte sigur

Cândva va trebui să te întâlnești cu Isus

Multe lucruri sunt nesigure. Chiar foarte multe. Care om poate privi deja în viitor? Niciunul. Idei neclare aici, planuri solide acolo. Însă în toate situațiile sunt numai ecuații cu multe necunoscute. Calcule care pot reuși sau nu. Și unde se găsește o inimă de om din care să nu se înalțe idealuri zugrăvite în multe culori minunate? Numai baloane de săpun care sclipesc pline de speranță și deodată dispar. Fără sunet. Ca și cum niciodată nu ar fi fost. – Ce se va alege din noua ta poziție, din cariera ta? Îți va crește prestigiul în continuare? Cum îți va merge, ție și oamenilor pe care îi iubești? Și averea ta, economiile tale? Ce se va alege din ele? La ce te poți aștepta cu adevărat, pe ce te poți baza cu siguranță? Întrebări peste întrebări.

Dar un lucru este sigur. Există ceva pe care tu te poți baza neclintit. Da, un lucru este foarte sigur: tu trebuie să întâlnești pe Domnul Isus. Aici sau acolo. Pe lângă Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, nu vei trece. Fie că vrei sau nu vrei, nu contează. Fie că tu crezi în El sau nu, nu există nici un ocol, nici o ușă din spate. Fie că Îl iubești sau Îl urăști, fie că Îl onorezi sau Îl disprețuiești, pe lângă El nu vei trece. Fie că El îți este indiferent sau nu. Fie că Îl cauți sau fugi de El. Fie că Îi adori Numele Isus sau Îl batjocorești. Tu nu vei trece pe lângă El.

Și chiar dacă ai gândi că odată cu moartea s-a terminat totul. Pentru tine nu va fi nici o ascunzătoare, nici un colț în care să te furișezi. Poți dispune ca învelitoarea ta muritoare să fie arsă și cenușa să fie împrăștiată în mare sau – așa cum este posibil mai nou – cu o rachetă să fie lansată în univers. Un lucru rămâne tare și de neclintit: tu nu vei trece alături pe lângă Domnul Isus. Tu va trebui chiar să cazi înaintea Lui. Căci Biblia spune, că orice genunchi se va pleca înaintea Lui (Filipeni 2.10). Realmente, orice genunchi. Și genunchii celor indiferenți, ai celor ce aleargă alături de alții, ai celor care tăgăduiesc pe Dumnezeu și ai oamenilor disprețuitori. Și genunchii acelor care în viața aceasta s-au închinat numai eului propriu și idolilor lor.

Și Biblia mai spune și că orice limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul (Filipeni 2.11). Observă: orice limbă! Și limba batjocoritorilor și a acelor care au abuzat de Numele Său sfânt pentru a blestema. Chiar și limba acelor care fără să gândească au rostit papagalicește Numele Său, sau L-au degradat la nivelul unui Om bun sau chiar al unui mit, al unui personaj din basme evlavios. Un lucru este sigur: nimeni nu va trece pe lângă Isus.

El te vrea aici și astăzi

Dar Dumnezeu vrea să îți vină în ajutor. El are un mesaj minunat pentru tine. El nu vrea ca Fiul Său Isus Hristos să trebuiască să te întâmpine cândva ca Judecător, ca să te trimită în întunericul fără sfârșit, în muștrările de conștiință veșnice și departe de Dumnezeu, din cauza vieții tale egoiste (Marcu 9.43-48). Dumnezeu te iubește! Voia Lui este mai degrabă ca tu în timpul vieții tale să te întorci la Isus ca Mântuitor al tău și să-L urmezi în continuare ca Domn al vieții tale.

Încă nu ai simțit niciodată marea dragoste plină de grijă a lui Dumnezeu? Nu ai remarcat cum acest Dumnezeu sfânt, fidel se preocupă de tine? Cum te-a binecuvântat cu una, cu alta? Sau cum El din când în când, fără să poți trece cu vederea, a intervenit la cârma vieții tale? El vrea să schimbe cursul plin de pericole, ca să dea vieții tale o direcție cu totul nouă. Privește o

dată în urmă, și vei vedea mai mult decât o singură intervenție în timona vieții tale. A fost odată acel cuvânt al lui Dumnezeu, care atunci te-a somat așa de sever la pocăință, la întoarcere adevărată. Sau cât de mult te-a zguduit moartea fulgerătoare a unui prieten, a unei rude, care a fost smuls din mijlocul unei vieții înfloritoare și activități rodnice! Apoi boala ta, care te-a legat la pat, unde în sfârșit deodată ai avut așa de mult timp și odihnă, ca să-ți regândești drumul.

Toate acestea erau intervenții ale lui Dumnezeu în viața ta, ca să-ți revii în fire, să te întorci. Cât de inventivă este dragostea Sa, ca să te trezească prin zguduire! Este adevărat: drumul spre pierzare este blocat prin intervențiile repetate ale lui Dumnezeu. Dacă tu nu vei ajunge în cer, atunci aceasta este din cauza propriei tale decizii conștiente de a merge mai departe pe calea largă, înclinată, care duce la pierzare, în loc să asculți de Dumnezeu. Dar Dumnezeu a făcut și face tot posibilul ca să te păzească de aceasta. Înainte să te poți scufunda acolo, tu trebuie conștient să treci cu vederea și să desconsideri eforturile lui Dumnezeu pentru tine, trebuie să te cațeri peste Biblie, peste influența rugăciunilor prietenilor credincioși, peste Duhul Sfânt, peste munți de logică și peste crucea lui Hristos.

De aceea se îndreaptă rugămintea fierbinte către tine: adu aici pe pământ situația ta în ordine cu Dumnezeu! Nu mai amâna la nesfârșit! Este urgent. Gândește-te, pe acest Dumnezeu sfânt L-a costat singurul Său Fiu preaiubit, pentru ca tu și eu să putem primi iertarea păcatelor. La crucea de pe Golgota pe El L-a lovit judecata pe care noi am meritat-o. Dar darul lui Dumnezeu, oferta Lui de achitare, trebuie primită. Cum se face aceasta? Prin aceea că se încetează cu politica de mascare a vieții proprii, prin aceea că în sfârșit se dă dreptate adevărului, se mărturisesc cu seriozitate păcatele proprii și de aici înainte Îl urmezi cu credincioșie ca Mântuitor și Domn personal. Aceasta îți dăruiește pacea care depășește orice înțelegere omenească. Aceasta te face un copil al lui Dumnezeu vesel, de aceasta te pot asigura eu. Atunci vei putea privi în viitor cu încredere, deoarece știi și zilnic constăți că tu mergi fiind ținut de mâna puternică a Domnului tău. Atunci vei putea avea certitudinea că te așteaptă o glorie veșnică. De aceea renunță la orice obiecție și ia-L pe cuvânt! Primește invitația Lui prietenoasă! El te vrea aici și astăzi.

Domnul Isus azi te cheamă
Ascultă, tu ești apelat!
Lasă îndoieli și teamă,
El ți-e Amic devotat.

El dezleagă orice întrebare,
De moarte îți dă scăpare,
Te invită cu răbdare
În barca de salvare.

Refren:

Splendidă veste!
Fii atent, tu ești apelat!
Domnul Isus azi te cheamă,
El ți-e Amic devotat.

El vrea să-ți fie Cărmaci pe drum,
Te-ncrede în mâna Lui tare,
Și mergi deja spre ceruri acum,
Spre țara veșnic încântătoare!

Această ofertă este valabilă pentru toți

Această ofertă este valabilă și pentru tine. Astăzi ne sunt oferite așa de multe lucruri că noi toți suntem în pericol să pierdem măsura adevărată. Deseori nu mai putem distinge între ce este important și ce este de rangul doi sau chiar lipsit de importantă. Permanent suntem ținuti sub tensiune. Ne stă la dispoziție o plinătate de bunuri și comodități, de care nici un împărat sau rege din timpurile trecute nu a avut parte.

Progresele în știință și tehnică au luat o dimensiune neașteptată și depășesc capacitatea noastră de imaginație. Cercetării fizice i-a reușit să pătrundă atât în lucrurile cele mai mici cât și în cele mai mari. Înțelegem tainele nucleului atomic și trimitem rachete în univers. Biologia încearcă să descifreze elementele vieții și să evalueze practic cunoștințele obținute. Multe boli, care odinioară erau foarte periculoase, pot fi astăzi tratate cu succes. Chirurgii, care au reușit să transplanteze inima omenească și alte sisteme organice complicate, au devenit renumiți în lume.

Toate acestea ne preocupă foarte mult, și pe drept ne preocupă. Ca să nu mai vorbim de multele evenimente politice. Demonstrații, greve lipsite de bun simț, frământări sângeroase, războaie și crize aici și acolo. Zi de zi ziarele relatează despre accidente și catastrofe naturale, despre răsturnări de guverne și crime. Și peste toate acestea teama ascunsă de mașinăria perfectă a nimicirii atomice, biologice și chimice. Când a fost vreodată o generație asupra căreia să năvălească așa de multe? Și toate acestea ne sunt gratis aduse în casă pe X canale, foarte actual și captivant. Și pe lângă acestea să nu mai vorbim despre ce preocupă pe fiecare în parte personal: viața de familie, locul de muncă și multele griji și nevoi ale zilei.

Pe scurt, o mulțime de distrageri de tot felul ne încolțesc zi de zi. Pe lângă aceasta aceste lucruri în ele însele nu sunt totdeauna rele sau de condamnat. Dar un lucru este periculos: marelui împotrivor al lui Dumnezeu îi reușește în felul acesta să tragă permanent pe oameni, să schimbe, să deplaseze importanța lucrurilor. În acest sens lumea noastră este „deplasată”. Căci ceea ce este cel mai important este deseori uitat în toate acestea. Un om plin de umor a exprimat odată aceasta în felul următor: esențial este ca esențialul să rămână esențial! Și ce este esențialul? Acesta este: primește oferta lui Dumnezeu! Înainte de toate pune-ți în ordine relația ta cu Dumnezeu! Lasă-ți ochii deschiși să vadă că lumea aceasta este o lume adusă la confuzie de către diavolul (în greacă, diabolos = cel care creează haos, harababură), și privește încă o dată corect imaginea lumii.

Nu faptul că noi putem descompune nucleul atomic, ateriza pe lună și transplanta inimi este cel mai important pentru tine, ci că inima ta, aceasta înseamnă viața ta, se înnoiește din temelie. Nimic mai puțin nu are Dumnezeu în vedere cu tine. Biblia spune că acela poate fi fericit, care Îl caută din toată inima (Psalm 119.2). De aceea Cuvântul lui Dumnezeu ne îndeamnă să-L căutăm atâta vreme cât El poate fi găsit (Isaia 55.6). Aceasta este acum, astăzi, în timpul vieții tale. Ce va fi mâine îți este ascuns. Dar gândurile lui Dumnezeu astăzi sunt gânduri de pace.

Și El dă tuturor celor sinceri făgăduința: „Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29.13,14). Și Domnul Isus Însuși spune: „Pentru că Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut” (Luca 19.10). În aceștia ești și tu inclus. Indiferent dacă după părerea ta tu ești un păcătos mare sau nu ești păcătos. Chiar dacă te fălești cu propria neprihănire pe baza faptelor tale bune și vrei să-ți construiești o scară spre cer, care spre marea ta surprindere va conduce exact în direcție opusă, sau dacă ești un

tăgăduitor și batjocoritor, tu ești la fel cu cel pierdut. Acesta este un motiv de îngrozire. Dar poate deveni un motiv de bucurie, dacă îți devine foarte clar că oferta de salvare din partea lui Dumnezeu este tocmai pentru tine valabilă. Fii cu totul sigur: El te caută! Dar și tu să-L cauți! Atunci astăzi ar putea să fie o întâlnire aducătoare de mântuire. Și ce se potrivește mai bine decât o inimă care tânjește după iertare și pace și un Mântuitor care poate să ți le dea pe amândouă?

Un cuvânt adresat celor care tăgăduiesc pe Dumnezeu

Un poet german al zilelor noastre povestește că odată a stat la aceeași masă cu unii tineri care discutau despre Dumnezeu și despre alte probleme religioase. Ei înșiși se desemnau ca tăgăduitori de Dumnezeu. După ce el a ascultat liniștit un timp, a spus în cele din urmă: „Domnii mei, sunt trei feluri de tăgăduitori ai lui Dumnezeu: unii sunt gânditori profunzi, care la studiul sistemelor filozofice mai vechi și mai noi au ajuns pe căi greșite și în cele din urmă s-au rătăcit de la Dumnezeu. Nu știu dacă astfel de studii v-a adus într-acolo.”

Ei au negat cu sfială. „Al doilea fel îl constituie aceia care fără nici o judecată proprie, asemenea papagalilor, repetă cuvintele pe care ei le aud cel mai des.” Ei au negat cu mare indignare. „Acum, al treilea fel constă din aceia care nu au o conștiință bună, în a căror viață ceva este în neregulă, așa că ei trebuie să-și dorească să nu existe nici un Dumnezeu al sfințeniei și al dreptății. De aceea ei se mângâie cu afirmația: „Nu, nu există nici un Dumnezeu; păcătuiește mai departe după cum îți pofteste inima!” Domnii mei, o a patra categorie nu există ...” Și după aceea s-a ridicat și a lăsat pe tăgăduitorii lui Dumnezeu stând cu fețele uimite.

Permite-mi să presupun, că tu nu aparții tăgăduitorilor de Dumnezeu „din prostie” sau tăgăduitorilor de Dumnezeu din cauza „conștiinței rele”, ci aparții aceluia care în baza, așa cum gândesc ei, chibzuințelor proprii bine întemeiate ajung la concluzia că nu ar fi Dumnezeu. Vrem să studiem trei obiecții:

1. Prima întrebare, pe care atești o pun mai nou deseori, este: Unde este de fapt Dumnezeul vostru?

Odată cu lansarea satelitului Sputnik 1, primul satelit în jurul pământului, în anul 1957 s-a făcut primul pas în univers. Alte pietre de hotar sunt primul zbor cosmic cu echipaj omenesc al lui Gagarin în aprilie 1961 precum și programul Apollo, la care la 21 iulie 1969 americanul Armstrong a fost primul om care a pășit pe lună. După multe succese, dar și întorsături nefavorabile tragice, așa cum a fost explozia capsulei spațiale în anul 1987, dezvoltarea merge mai departe. Începând din anul 1999 este în drum spre Saturn o sondă spațială fără oameni.

Și capacitatea telescoapelor moderne este enormă. Deja cu telescopul de pe muntele Palomar din California, care mult timp a fost cel mai mare telescop din lume, s-au putut fotografia stele a căror luminozitate corespunde flăcării unei lumânări la 64.000 km depărtare. Dar chiar și aceasta a fost demult depășit. Capacitatea telescopului cosmic Hubble depășește total puterea noastră imaginație. Fotografiiile din cosmos, pe care le furnizează acesta cu ajutorul unei capsule spațiale aflată pe o traiectorie în jurul pământului, taie respirația. Și astfel întrebarea devine din ce în ce mai tare: „Unde este de fapt Dumnezeul vostru?”

Biblia ne dă răspuns: „Dumnezeu locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii” (1 Timotei 6.16). Deci nici un Sputnic și nici o capsulă spațială. Nici un telescop, oricât ar fi de mare, nu va permite ochiului omenesc să privească pe Dumnezeu. Căci Biblia spune despre Dumnezeu: „pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea” (1 Timotei 6.16). Deja unui om mare cum a fost Moise, Dumnezeu a trebuit să-i spună: „Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască” (Exod 33.20). Este imposibil ca cineva născut din țărână să vadă pe Cel nemuritor, fără să nu piară. Și în felul acesta rămân valabile toate afirmațiile care spun că nu au văzut pe Dumnezeu acolo sus în univers, nu au găsit cerul și nu au descoperit îngeri.

Cine vrea să găsească, acela trebuie să caute la locul corect. De acest principiu trebuie neapărat să se țină seama. Altfel nu vom avea nici o reușită.

De aceea: cine caută în locul greșit, nicidecum nu are dreptul să se mire, dacă nu găsește. Dacă voi căuta cu de-amăruntul într-un măr și voi constata cu uimire că nu am găsit nici o pară, atunci probabil voi fi luat în derâdere. Tot așa de lipsită de logică este acea concluzie. Este căutat Dumnezeu, cerul și sunt căutați îngeri într-un loc unde nu sunt de găsit. Dumnezeu locuiește într-o lumină în care nimeni nu poate intra. Cine nu-L descoperă în univers, nu are voie să afirme că din cauza aceasta El nu există. O astfel de concluzie este la fel de greșită în logica ei ca și acel exemplu cu perele în măr.

Însă Dumnezeu poate fi găsit! Dar numai acolo unde El Se lasă găsit: în Cuvântul Său. Și singurul drum care duce la El este Domnul Isus. Numai El este drumul spre Tatăl, nimeni altul. Cine merge pe un alt drum, ca să caute pe Dumnezeu, nu are voie să se mire dacă nu Îl va găsi. Să cerceteze în Cuvântul lui Dumnezeu și să primească ajutor de la aceia care au găsit pe Dumnezeu în Isus Hristos.

2. Unii deduc din faptul că pe pământul acesta este așa de multă suferință și nedreptate, că nu poate exista un Dumnezeu; căci – așa spun ei – nu este de imaginat că el „permite” toate acestea. Uneori oamenii care gândesc în felul acesta sunt amărâți din cauza lovirilor sorții și a încercărilor grele personale. În gândirea lor uită total că lumea aceasta este o creație decăzută, aceasta înseamnă, că ea nu mai este absolut deloc așa cum a creat-o Dumnezeu. El a avut cu totul alte intenții cu omul. Dar omul s-a răzvrătit din strămoși împotriva lui Dumnezeu, și această răzvrătire împotriva lui Dumnezeu cu cât durează mai mult cu atât ia trăsături tot mai obraznice. De aceea toată nedreptatea și toate nevoile de pe pământul acesta arată clar cât de departe poate merge omul fără Dumnezeu și că satan este căpetenia lumii acesteia, așa cum se exprimă Biblia. Și această stare neevlavioasă îngrozitoare a omenirii va progresa tot mai mult. Și aceasta o spune Biblia. Aceia care susțin această a doua obiecție, răstălmăcesc conștient sau inconștient adevărul, prin aceea că ei fac pe Dumnezeu indirect vinovat de faptele rele ale oamenilor. „Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu?” (Romani 9.20). Așa s-ar putea spune acestor oameni.

3. Una dintre cele mai noi obiecții, dacă nu chiar și foarte superficială obiecție a tăgăduitorilor lui Dumnezeu este aceea că ei spun: teologii înșiși nu mai cred în Dumnezeu. Această afirmație sub această formă absolută nu este adevărată. Cu regret în unele cazuri marcante ea este adevărată. Și nu sunt puțini atești care constată aceasta cu bucurie vizibilă. În ce măsură se poate spune despre acești teologi că sunt teologi, „învățații (erudiții) lui Dumnezeu” este de neînțeles. În realitate ei stau de partea opusă și ajută la pregătirea

decăderii totale de la Cuvântul lui Dumnezeu. – Să ascultăm parțial ce a scris cunoscutul profesor de teologie Dr. Karl Heim, Tübingen, în anul 1958, scurt înainte de moartea sa, unui prieten al său:

„... Căci Cuvântul lui Dumnezeu, cu care se preocupă teologii, este cu adevărat un loc preasfânt, de care omul trebuie să se apropie numai în adâncă smerenie. Numai cine a făcut o experiență absolut personală cu Hristos și și-a închinat viața Lui, este demn și potrivit să se preocupe (din punct de vedere profesional) cu Cuvântul lui Dumnezeu. El trebuie să fi avut parte de o întoarcere reală la Dumnezeu. Iertarea păcatelor sale trebuie să-i fi devenit siguranța mântuirii sale. Prin aceasta, și numai prin aceasta el va fi și un martor al lui Isus, care poate conduce și pe alții la Mântuitorul. Ceea ce dumneavoastră spuneți în ultimul paragraf despre funcția de preot, că locuitorii dumneavoastră de astăzi în serviciile lor divine prezintă numai un referat duminical care nu conduce pe nimeni la pocăință, este cât vezi cu ochii adevărat. Dar tocmai în zilele noastre sunt și excepții îmbucurătoare. Sunt iarăși martori care conduc la trezire, în mod deosebit în bisericile libere sau în corturi.”

De aceea reține un lucru, dacă tu dai dreptate obiecției de mai sus: nu este vorba dacă cineva este sau nu „teolog”, dacă cineva este episcop sau preot, ci dacă el a avut sau nu a avut parte de o întoarcere reală la Dumnezeu. El însuși trebuie să fi primit viață nouă, divină, ca să poată s-o vestească altora. De aceea ascultă numai de aceștia! Biblia spune: „Dacă cineva nu este născut din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3.3). Aceasta este valabil pentru toți, și pentru teologi. Și despre „învățații lui Dumnezeu”, care se numesc așa, dar în realitate nu sunt, Domnul Isus a vorbit foarte serios. El spune despre aceștia: „Orice plantă pe care n-a plantat-o Tatăl Meu cel ceresc va fi deșezădăcinată. Lăsați-i; sunt călăuze oarbe ale orbilor: iar dacă un orb călăuzește pe un alt orb, amândoi vor cădea în groapă.” (Matei 15.13-15). De aceea eliberează-te de gândurile acestei a treia obiecții! Ele sunt ademenitoare și fatale (2 Ioan 7-11).

Dacă până acum ai fost un tăgăduitor al lui Dumnezeu, Dumnezeu vrea să-ți vină în ajutor. Oferta lui este și pentru tine. Pocăiește-te, vino la Isus și puneți viața în ordine! Dar nu insista în continuare la punctul tău de vedere! Căci atunci vei trăi o surpriză rea; căci tu nu poți trece alături pe lângă Domnul Isus. Conducătorul socialist August Bebel a spus odată: „Desigur nu există nici un Dumnezeu; dar dacă există unul, atunci suntem noi cei trași pe sfoară.”

Un cuvânt pentru batjocoritori

Un tânăr mi-a scris o scrisoare. În acea scrisoare se exprima o batjocură cu privire la lucrurile divine. El a mai adăugat și o poezie de batjocură a lui Heinrich Heine. Eu i-am răspuns cam în felul acesta:

Dragă Wolfgang,

Am primit scrisoarea ta, și mă bucur că îți place locul tău de muncă ... Poezia lui Heinrich Heine, pe care ai alăturat-o, nu-mi place. Heinrich Heine a fost realmente mult timp din viața sa un mare batjocoritor. Dar mai târziu el s-a căit cu amar. „Tot ce mai este din perioadele anterioare de blasfemie”, a scris el editorului său Campe, „a fost aruncat în foc”. Și în postfața volumului său de poezii Romanzero citim: „Da, eu m-am reîntors la Dumnezeu, asemenea fiului pierdut, după ce mult timp eu am hrănit porcii hegelianilor.”

Și noi știm că el a lăsat să i se citească zilnic din Biblie de către ultimul său secretar. Și această carte l-a adus „pe calea mântuirii”, așa cum se exprimă el. Iluminarea sa o datorează Bibliei. „Pe bună dreptate aceasta este numită și Sfânta Scriptură. Cine a pierdut pe Dumnezeuul său, acela Îl poate regăsi în această carte. Și cine niciodată nu L-a cunoscut, pe acela îl întâmpină aici respirația Cuvântului divin.”

În testamentul lui ne este păstrat: „Eu mor în credința într-un singur Dumnezeu, a cărui îndurare eu o implor pentru sufletul meu nemuritor. Îmi pare rău că în scrierile mele uneori am vorbit despre lucrurile sfinte fără să le acord reverența cuvenită ...”¹

Dar sunt foarte puțini oamenii care scurt înainte de moartea lor s-au întors la Dumnezeu. Unul din cei mai mari atești și batjocoritori a fost filozoful francez Voltaire. Despre sfârșitul lui și lupta lui cu moartea sunt relatări zguduitoare. Chiar și medicii lui nu au mai putut privi această luptă, în care se conturau deja flăcările strălucitoare ale iadului. Voltaire, care în timpul vieții a fost un batjocoritor, a vrut scurt înaintea sfârșitului vieții sale să retragă totul și să se întoarcă la Dumnezeu ... dar a fost *pentru totdeauna prea târziu!*

De aceea este deosebit de important să nu se amâne întoarcerea la Dumnezeu, ci *acum* și *astăzi* să se primească Isus Hristos ca Domn și Mântuitor în inimă și în casă. Pentru păcatele noastre și pentru vina noastră El Și-a vărsat sângele Său scump la crucea de pe Golgota, și a îndurat judecata îngrozitoare pe care eu și tu am meritat-o. Dar lucrarea de răscumpărare făcută de Hristos trebuie primită personal. Altfel nu merge. „Dumnezeu, deci, trecând cu vederea timpurile de neștiință, poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, pentru că a rânduit o zi în care va judeca după dreptate pământul locuit, prin Omul (acesta este Domnul Isus!) pe care L-a rânduit și despre care a dat tuturor o dovadă de netăgăduit prin faptul că L-a înviat dintre cei morți” (Faptele Apostolilor 17.30-31).

Din dragoste, dar și din mare grijă pentru tine, trebuie să-ți arăt aceasta cu toată seriozitatea. Dumnezeu a terminat până astăzi cu toți batjocoritorii. Și El cheamă pe fiecare cu o seriozitate sfântă: „Nu vă înșelați, Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” (Galateni 6.7) Și faptul că tu „nu crezi în Dumnezeu”, așa cum scrii, cu greu pot să te înțeleg. Biblia spune că și demonii cred în Dumnezeu – și tremură (compară cu Iacov 2.19). Dar nu este vorba de această credință cu capul, de a considera cu adevărat că există un Dumnezeu. Aceasta nu salvează oamenii de judecata veșnică. Ci este vorba de a aduce lui Isus Hristos toate păcatele și toată vina, să-L primești în inimă și să începi o viață nouă împreună cu acest Domn minunat. Aceasta este minunat, eu pot să-ți confirm aceasta. Și îți doresc din inimă, ca și tu să faci acest pas ...

Atât din această scrisoare. Dorința și rugăciunea mea este ca acest tânăr să se ridice, să caute pe Domnul Isus, care îl iubește și pe el, și dorește să devină aici Domnul și Mântuitorul lui. Căci nici el nu va trece alături de El.

¹ Am citat pe cel mai bun, deoarece Max J. Wolff este biograful lui Heine cel mai puțin tendențios, el fiind primul care a făcut o prezentare totală a vieții lui Heinrich Heine. Max J. Wolff, Heinrich Heine, 657 pagini, München, Beck'sche Verlagsbuchhandlung, 1922 (vezi acolo în mod deosebit paginile 577 și următoarele și 620 și următoarele). În afară de aceasta a fost citat istoricul Karl Kupisch, cunoscut pentru acribia lui. Karl Kubisch, Durch den Zaun der Geschichte, 547 Seiten, Lettner-Verlag Berlin, 1963 (vezi paginile 360-364).

Da, este adevărat: Dumnezeu va termina cu toți batjocoritorii. Francezul amintit Voltaire a spus în anul 1778 că el va distruge cu o mână clădirea creștinismului, pentru a cărei construcție au fost necesare mâinile celor doisprezece apostoli. El prorocea că în curând Biblia nu va mai fi citită. În acest scop el a editat multe scrieri cu conținut blasfemator, care au fost tipărite în propria lui tipografie. Voltaire a murit cu cuvintele: „Acum sunt aruncat în iad!” Dumnezeu Cel mare a călăuzit lucrurile în așa fel că în tipografia lui Voltaire s-au tipărit Bibliei. Și englezii Gibbon și Hume, de asemenea contemporani ai lui Voltaire, au încercat să distrugă creștinismul. Eduard Gibbon a câștigat mulți bani prin cărțile lui. A putut să-și procure o moșie mare. Când a murit în anul 1794, această moșie a fost vândută și încasările au fost folosite pentru răspândirea Evangheliei. Când David Hume a murit în 1776 în Edinburgh, Dumnezeu a dat acestui oraș o mare trezire spirituală. A fost întemeiată o societate importantă de răspândire a Bibliei, și prima discuție a avut loc în camera în care a murit Hume. Mînat Dumnezeu mare! Biblia spune despre El: „El, în adevăr, Își bate joc de cei batjocoritori” (Proverbe 3.34). „Cel care locuiește în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei” (Psalm 2.4).

Timpul nostru este în mod deosebit un timp al batjocoritorilor. Biblia a prorocit: „Mai întâi, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, umblând după poftele lor ...” (2 Petru 3.3; compară și cu Iuda 18). Batjocura lor se îndreaptă de asemenea foarte mult și împotriva Bibliei. Dar noi nu trebuie să apărăm Biblia. Un leu se apără singur. Da, Biblia atacă pe oameni. Ea ne spune foarte clar cât de răi suntem prin natura noastră. De aceea sunt așa de mulți care se tem de ea. Deoarece Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul, care lovește pe oameni adânc în conștiința lor, deoarece nu le dă liniște, de aceea ei vor să scape de Biblie. Așa cum un tânăr pletos a spart oglinda, deoarece aceasta i-a arătat cât era de neîngrijit și murdar. Așează toate cărțile, care au fost scrise deja împotriva Bibliei, una peste alta și vei avea o stivă mai înaltă decât turnul Eiffel.

Pune apoi Biblia alături! Ea este biruitorul și supraviețuiește tuturor dușmanilor ei. Biblia nu cunoaște contradicții. Nici un rezultat al științei, nici al arheologiei și nici al fizicii, și nici al geologiei nu este în contradicție cu Biblia. Putea să fie altfel? Să Se contrazică oare Acela care a alcătuit tot universul și toată înțelepciunea? Biblia este desăvârșită. Aurul curat nu se poleiește cu aur, și rubinele nu se pictează. Tot așa la Biblie nu este nimic de îmbunătățit. Nu trebuie să aprinzi o lampă, ca să vezi soarele. Nici soarele nu trebuie să dovedească că el este soarele; el este. Tot așa este și cu Biblia. Ea poartă pecetea lui Dumnezeu. Și această Biblie te atenționează insistent: întâmpină pe Isus Hristos aici și astăzi! Altfel va trebui să-L întâlnești la judecată și nu vei mai găsi nici un har. Căci este rânduit oamenilor să moară o dată și după aceea urmează judecata (Evrei 9.27). Decide-te la timp! Pe alături nu vei trece.

Un cuvânt adresat oștirii celor însoțitori

În cunoscutul cabinet londonez al figurilor din ceară al lui Madame Tussaud poți să vezi stând lângă scări un polițist englez. Au fost deja unii care au vrut să vorbească cu el și să-l întrebe cum se merge mai departe și abia atunci au observat că el era făcut din ceară. Așa de real, uimitor de real arăta, ca și cum ar fi fost un Bobby englez. Dar nu era. Avea numai înfățișarea exterioară.

Am mers prin toate încăperile acelei expoziții ciudate. Pretutindeni același tablou: personalități renumite din toate domeniile, împărați și comandanți de oști, politicieni, artiști și

savanți. Asemănarea era de necrezut. De necrezut era și cât de liniștiți au devenit mulți vizitatori de îndată ce au intrat în expoziție. Te puteai aștepta ca unii să râdă. Dar nu, cei mai mulți devin complet muți. Își pierd vorbirea. Căci aceste figuri au efectul de a tăia răsuflarea, da, de paralizare. Ele sunt fără viață. Numai dimensiunile exterioare sunt reale.

Și cât de mulți oameni din zilele noastre depun eforturi pentru dimensiunile exterioare, pentru o haină creștină, o formă creștină exterioară! O mare parte a populației noastre este botezată. Dar în spatele fațadei de biserică a poporului, în care se înscrie aproape fiecare la naștere și din care este șters aproape fiecare când este în sicriu, este nu numai adevărata credință. Este îngrozitor câtă aparență ne înconjoară. Preotul Johannes Busch a spus odată: cine nu este roșu este roșcat, și cine nu este creștin este creștinesc. Câtă dreptate a avut în privința aceasta! Și tocmai aceasta este problema noastră: avem un creștinism fără Hristos. Este religie, dar nu este viață. Sunt forme creștine, dar nu este putere. Sunt mulți oameni învățați creștinește, dar sunt puțini mărturisitori curajoși. Sunt așa de multe înfățișări ca buretele, dar așa puțini bărbați care stau pe temelia de stâncă a mărturisirii biblice. Căci aceasta este cu adevărat derutant în timpul nostru, că însuși răul se voalează cu fasoane creștine.

Cât de potrivite sunt cuvintele Bibliei pentru timpul nostru: „Dar să ști că în zilele din urmă vor fi timpuri grele, căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, aroganți, insultători, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără afecțiune naturală, neînduplecați, defăimători, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, trădători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te și de aceștia!” (2 Timotei 3.1-5).

Dacă aparții oștirii celor care merg alături de ceilalți, atunci reține: numai acela este creștin, cel care a primit viață nouă din Hristos. Și tu trebuie să-L recunoști ca Domn al vieții tale. Simplul nume, asemănarea și aparența nu au valoare înaintea lui Dumnezeu. Este ca și cu un autoturism. El este strălucitor poleit. Motorul este absolut în ordine. Cauciucurile, frânele, totul este fără nici un defect. Chiar și cheia de pornire este în contact. Dar – nu este benzină în rezervor. Lipsește combustibilul. Tu poți cel mult să cobori pe pantă. Dar cu certitudine va veni momentul când vei ajunge la capăt cu un astfel de vehicul, când vei avea parte de o surpriză rea. Și cât de mulți, vorbind în această imagine, nu au combustibil! Ei coboară comozi strada largă, tot mai mult în jos. Dar este direcția greșită. Ei toți vor ajunge la o țintă la care nu s-au așteptat.

Cine numără oștirea creștinilor cu certificat de botez, ceata celor asigurați, care gândesc că pot să se legitimeze înaintea Dumnezeului sfânt cu un document creștin de altădată? Cine poate numii numărul mare al creștinilor de ocazie? La botez, la confirmare, la nuntă poți vedea autoturismele lor parcate. Și în mod constrâns și la capela din cimitir. Cu ce înfățișări înșelătoare se înconjoară lumea de astăzi! Calea largă, care duce în pierzarea veșnică, are realmente un trotuar creștin larg.

Acesta nu conduce în mizerie mare, duce însă ca și celelalte în pierzarea veșnică. Nenumărați oameni merg pe el, siguri de sine și netulburați. Concepția lor de viață este zero, și ei se află în societatea cea mai bună. Simbolul este ținut sus, numele este prezent, dar lipsește viața. Dar ce spune Biblia despre cei care merg alături de creștini? „Îți merge numele că trăiești, dar ești mort.” (Apocalipsa 3.1). Și: „având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea” (2 Timotei 3.5). Verifică-te dacă ai viață din Dumnezeu sau ești numai unul care

merge alături de alții! Domnul Isus vrea să-ți dăruiască deja aici adevărata viață. Altfel El te va întâmpina ca judecător. Pe alături nu vei trece.

Ori – ori

Ori aici – ori acolo. Tu trebuie să-L întâlnești. Hotărârea de a-L întâlni aici sau acolo depinde de tine. El poruncește întoarcere, dar nu constrânge pe nimeni. Dumnezeu vrea numai oameni voluntari. Această scriere vrea să-ți vină în ajutor ca să iei decizia corectă. Dumnezeu te întreabă astăzi cum vrei să răspunzi tu la fapta dragostei Lui. Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, a fost judecat la crucea de pe Golgota din cauza păcatelor altora. Și deoarece păcatele noastre sunt așa de roșii ca sângele, de aceea Dumnezeu a tratat pe Fiul Său preaiubit ca pe unul lepădat, ca pe un păcătos obișnuit. Cât de nepătruns este totuși dragostea lui Dumnezeu, care a putut să găsească și să meargă pe o astfel de cale! Dar peste această veste îmbucurătoare adusă lumii, peste acest mesaj special fără asemănare, nu poți trece indiferent la ordinea zilei. Această veste măreață trebuie primită. Aceasta este decizia cea mai importantă din viață. Și Dumnezeu îți oferă astăzi ocazia pentru aceasta. Un dar cu o valoare, pace, bucurie, fericire de nemăsurat – totul este prezent pentru tine. Dar tu trebuie să-l primești, trebuie să-ți însușești. Pentru aceasta sunt necesari doi pași:

1. Mărturisirea că tu meriți blestemul, moartea și pedeapsa pe care Isus, Fiul Cel drept al lui Dumnezeu, a suferit-o pe cruce. Tratează păcatele tale cu toată seriozitatea! Smerește-te adânc și nu trece sub tăcere vina păcatelor tale! Biruie orice sfială de a te ruga și vorbește-I cu voce tare! Căci: dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire (1 Ioan 1.9).
2. Mulțumește din inimă și plin de încredere pentru iertarea păcatelor tale! Ce a înfăptuit Domnul Isus este valabil și pentru tine fără nici o îngrădire. Nu trebuie să aștepti simțăminte. Credința ta este suficientă, dacă te încrezi copilărește făgăduinței lui Dumnezeu.

Da, atunci poți ști: sentința a fost anulată. Moartea și diavolul au fost biruiți. Căci Acela care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre a fost înviat din pricină că noi am fost îndreptățiți (Romani 4.25). Învierea Lui plină de glorie este pecetea lucrării Sale de ispășire. Adoră, inima mea! Ce fericire să fi mântuit, Doamne, prin sângele Tău!

Dar pe cât de sigur este că Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământul acesta, a devenit Om și a murit pe lemnul blestemului, „pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”, tot pe atât de sigur Biblia cere ca aceia „care trăiesc (aceasta înseamnă aceia care prin moartea și învierea Sa au primit viața veșnică) să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel care a murit și a înviat pentru ei” (2 Corinteni 5.15). Nouă ne place să primim dreptul de a merge în cer, dar că Domnul Isus are dreptul la viața noastră întreagă, aceasta uităm foarte ușor.

Decizia este numai de partea ta. Biblia spune: „Chem azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înainte viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege deci viața, ca să trăiești ...” (Deuteronom 30.19). Gândește-te: aici ori acolo – tu nu poți trece pe lângă Isus Hristos!

Tu nu vei trece alături pe lângă Domnul Isus,
Nici acum și nici mai târziu, oricând ar fi,
Ori în viața aceasta, ori cândva la judecată,
Oricum te-ai întoarce, pe lângă El nu vei trece!

Tu nu vei trece alături pe lângă Domnul Isus,
Chiar dacă vei muri, este tot una –
Tu vei învia, deoarece Biblia spune așa;
Nu ai scăpare, pe lângă El nu vei trece!

Tu nu vei trece alături pe lângă Domnul Isus,
Acum El oferă viață, acum El eliberează.
Probabil chiar mâine El nu te va cunoaște;
De aceea vino chiar azi, pe lângă El nu vei trece!

Înfricoșător lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu (Evrei 10.31).

Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele! (Faptele Apostolilor 3.19).

Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit! (Psalm 32.1).